

2
ΤΑΡΑΣ ΣΣΕΒΤΖΕΝΚΟ

ΚΟΜΠΖΑΡ

ΣΙΛΟΓΙ ΕΡΓΟΝ

χερογραφι εκδοσι
στιν ελληνικι γλωσσα
(διαλεκτο μαριυπολις)

ΖΖΝΤΑΝΟΒ
1964

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

КОБЗАР

ВИБРАНІ ТВОРИ

РУКОПИСНЕ ВИДАННЯ
ГРЕЦЬКОЮ МОВОЮ
(МАРИУПОЛЬСЬКИЙ ДІАЛЕКТ)

ЖДАНОВ

1964

Κε ατότ σ'ταιφά κενύριν,
Ογ' ντα νίσυνε σόια.

Μι ζμυνάτ να με ανέβιτ,
Ντα μαγά τα λόια.

Τ. Γσεβτζένιγ

Т мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудете полянути
Незлим тихим словом.

М. Шевченко

Αντι προλογος.

Τώρα όλος ο κόσμος γιορτάζει
 150 εορταστικό αθ'τιν ημέρα αν
 γενιδίαι ο μεγαλοφίτις κυραν-
 νος διαιτί J. F. Σεβτγένιο.

Κ' εμεις, σοβιετικαί λογοτέχνες,
με μέγαλι αγάδι, μ' όγι- μας την
καρδιά αφοτίμασάμε ένα ξε-
νο δόρο τυ μεγαλίτερου δι-
τι- χέροχραφο „Κομωζάρ“, μεταφ-
ρασμένα την ελινικαί γλώσσα. (Δια-
γέυτο Μαρινάδογισ).

Τα μεγαλόθρεθα διμυρχνά
 έργα τν Τ. Λεβτενένο ινέ με-
 ταφραγμένα στις γλώσσες τν υόμν
 με τον λαόν τν ΕΣΣΔ.

Ε' αὐτὸ το ²¹υπεχειριζμένον το δοτά-

με τὴν ἀδανάτην αἶψα τὸν Στέβ-
τζένκο αὖ χινέτε τώρα ἐνα
μικρὸ ρίαι διὰ-μας μεταφρα-
ς - μικρὸ „Κομωζάρ” στὶ γλῶ-
σσα τὸν ἔθνον τὴν Ντονμδάς.

Τὶς ιερογραφίαις στὸ χερσό-
γραφο „Κομωζάρ” τὶς ἐυανέ ο
χογράφος Ν. Κυζμινιού.

Τὸ πῦλον ἐνέ γραμμένο στὴν
ἐθνικὴ φονέτικὴ ὀρθογραφία,
αὐτὸ ἐνέ διαρμένι με τὴν ἀσφα-
ς τὴν Ν.Ε.Δ. (Ναῖνος ἑωπροδὸς
Διαφρότις) ΡΕΟΛΔ (Ροζινὶ Λο-
βιέτικὴ Ὀμοσπονδιαὶ Κοσιαγισ-
τικὴ Δημοκρατία) αὐτὸ 7/1-1926

Λεονίδας Κυριάκος
Αντόνιος Σααδερμιάς

Λντανος,
1964.

9

Замість передмови.

Зараз все людство святкує
150-річчя з дня народження ге-
ніального українського поета
М. Т. Шевченка.

І ми, грецькі радянські
літератори, з великою лю-
бов'ю, від усього серця під-
готували скромний подарунок
великому поету - рукописний
„Кобзар”, перекладений на
грецьку мову. (Маріупольський
діалект).

Великі творіння М. Т. Шев-
ченка перекладені на мови
багатьох народів світу і на-
родів СРСР. В цю повноводну

7

10

ріку безсмертної шевгенківської
поезії хай увіллється й
струмок наших перекладів -
маленький „Кобзар” на мові
греків Донбасу.

Рукописний „Кобзар” ілю-
стрований ліногравюрами
художника Л. Кузьмінкова.

Збірка написана на
грецькій фонетичній орфо-
графії, яка прийнята пос-
тановою НКД РРФСР
від 7/І - 1926 року.

Леонід Кірюков
Антон Шапурма

Жданов
1964 р.

Комар.

Ρτυβζέβ, γυνυά τυ Νινέδρ ναμζίδυν,
 Χυτζάρυν ανέμυς στυρίζ.
 Τραζ τα υτές το αγυίδυα,
 Τζυζά τυ υίμα υυνανίζ.

Το τυ' όρα φένυς μυανιάρυνς,
 Αβγαίβεν δάχ τα στυφίς.
 Ταρίς, Χαίχ το όζέβ υυνιάρυα:
 Τία δάνν βχέν, για υυγυμαίζ.

Δεν χύζαν υόμα τα γυχτόρια,
 Δεν ίυνς 'χ δβίνα γαχαρντές,
 Τευ νίχτας όγία βύζαν γόρια,
 Κε σαχιρζάιβαν τα σγβές.

(Πετέρμωργ 1837)

”

”

”

Νύζματα μς, νύζματα σς,
Πίυρις μαγιαζίδυα!
Πας χαρτί' οος γραδαρίστέρ
Λις χασιβετζίδυα!

Πος σας άνέμυς χιαν άνχνα
Δέν σας ρταχατράιν;
Ετα μυρνδέ'ς μανά' μαγια' σας
Πος τέυμζ' δέν χάσιν;

Νύζματα μς, νύζματα μς,
Τα μυράμ τα βνυμένα!
Το μέγαννα σας υέ τορα,
Πν να δάιτ' χτι μένα;

Ετ' Ύρανία μς δρατέτε,
Ετ' Ύρανία ιτ' μάναμ!

8
Το αδο' ας' υσενιτία,
Εν γραφίμ να χάνυμ.'

Βρίσσετ ης αηί καρδία,
Ίεν σαιχαλίδυν.

Βρίσσετ, μεδέτμ, με αηίδα,
Τοίςμν θα ναμλίδυν.

Γιαν Σαφτύς τα μυρά η ντράτα,
Δινόμ τ' Ύρανία!
Τ' αρφανύτσηαμ η ανηάητα,
Δόστα γαλασσία!

(Σ-Πετερμωύρχ 1839)

Κατερίνα

Τον Βασίλ Αντρέιβιτς
 Ξυνοόβσκι σε ανάμνησι
 22 το Απριλίου 1838

I
 'Γαλανδέτ κυρίτσα 'ν θέλιτ,
 Τευ 'ν μοσούλς*) δεν χράσσνιτ
 Αφτι' ίννε υσένο νόζμνς
 Λας 'τι ίτζ δεν νιάσσνι.
 Τρυμινέβ ματρίχο ντάμας-
 Ρίσσνιτ με αιτάισι.
 Πιν με αι ασ τ' Μοσνοβστζίνα
 Λι αδο' νχράισις...

*) Αιτς στ' Ύμνια ίχχαν σολντάτ-ς
 τν τσαρινό στρατό. Αδο' λοχο αι αι
 τον αανίτζ-οφιτσέρι.

17
 Μαραχίς 'ν μαριμένς εν ένα,
 Μα κυρμένσα μάνας,
 Ας ντυνιά' τις σι νστράισιν,
 Τι θα κέτι ντάμας.
 Νίγνς θόνν ωτεβ καρδίας,
 Αντν κσέρς 'χτν τί εν.
 Τι έσσ-ς κέρνς δεν ντρανόντν,
 Νέχνι - έσσ νυνία!
 Τακιδέτ κυρίτζα 'ν θέχίτ,
 Τεμ 'ν μοσμάς δεν χράσσνιτ.
 Αφτί' ίννε κσένο κόζμος,
 Σας 'τι ίτζ δεν νιάσσννι.

Νέ τνν τατάτς κε νέτ' μάνατς
 Δεν φνρίθιν καμία,
 Τι ακάθσιν τον μοσμάκ
 Ντν όνντς 'ν καρδιά.
 Δινατά' ακάθσιν τόνα,
 Ας μαχίτζα χατνάιβαν,
 Ος να ντου μαχίγιά ακάνντς

Όσων να υγράβειν.

18

Μάνατς χλιζ να φάι βραδρέσσν,
Κάτια δεν φνυράτι:

Έν σσινυλέβ αντην μοσνάχι
Αυι' αέφτ μεμάτι.

Ένυά νύττις ντυ αγάω τι
Ένύμστα φίλσις μάτια.

Ός να δάινιν ναμ αεσ τ' χορά
Άστζιμν αας ν' Κάτια.

Έι ιρέβνι ας ζντισσέυσνι,
Κόζμνς σμάτς με γόριατς.

Αγαωάτην τι δεν νίζ-τυ
Ότ θα δί' τι γόρια.

Ίρταν - έςνσαν χαωάρια
Έν ντυνύσσ θαλ χλιζνι.

Δάιν ας ν' Ένύρτσια μοσνάχις,
Ν' Κάτια ολ βιχλίζνι.

Ας βιχλίζνι, 'ς χαχαρστννι,
Έόρα τι θα φλάυς-αα,

Έτο αγάωσ αν σσέρις ντάματ

Εν ισάω να μιλάω-ωα.
Vssartpaίcιv τιν μοcυάcιc,
'Nτι φcαcίc τa μάτιαc,
Θa γιpίc τoc κυcυωίcα
Κε ατότεc Κάτια.
Θa νιcτί βιυότ γηνέυα,
Πίυpά Θa γμυνά τι,
Κε τv λέγνι υόζμυc τόpα
Τι δέν τv φυμpάτι.
Διpατά 'τι δέν τυccνέφνιc,
Τεμ τa δάυpιc pέγνι.
Οτ τραχάιδα τa κυpίτζα
Λίγυc τίνα λέγνι.
Διpατά 'τι δέν τυccνέφνιc,
Pάι αpτα cυντνίζι
Κιγινυμένcα pτα τcιμθέpυc
Πάι να pταλτpαίζι
Ντυccμάν τίνα μι ντpανύνε,
Εον cτv ωιχαδίτc τε,
Τχλαέβ cμα cτο pτιά,
16

Τραγυδά " Ού, Τρυцю".
Τραγυδά καρδίας υόωδμεν,
Αιτς, τζαχ υγέ ν' υαλίνα.
Υυσυωδία γήρσιν, σσίριτ
Κανίς τ' ίδιν 'τίνα.
Δινατά τι δεν τυσσρέφουτ,
Βαθία δεν ριζ τι.
Ντυ μενύριν τυ τζαμεθάρι,
Χτυ γταλί βιχλίζ τι.
Βιχλίζ Κάτια, βιχλίζ Κάτια,
Πέραςιν μσο χρόνυ.
Πσσίρσαν θόνσανε τα μέσατς,
Ντούναν θάννυτς θόνια.
Βάρνιν Κάτια, βάρνιν Κάτια,
Ζόρχαν ωερ ανάσα...
Κε ανέφτιν... θίσυ σ υόχα
Ντυ μυρό ζαβαχάρσα.
Τα γηρέυς υηυντυρία
Τ' μάνατς γραδαρίζνε,
"Κυτυρύ τι ωεφτρι σαιτσα"

Μουσάχ'τα χιρίζη.
Εν υυρίτσας εν χαρία,
Κε τεν μαναχίτς-θα.
Αχτα τόθα ωίςυς 'νυόχα,
Τι υστραίβ ωιδίτς-θα.
Έφερν υυωεί θασ τ'χύχας
Έπρέωρα σε τιν μάθεις..."
Νο σας τφχοίςιν, υυχυντράβις,
Καυό να υχραισιτ
Γιαν τα τίνα, χτον μουσάχ'
Είς υυωεί υστραισιν!

Εν χαρντάσσμ, στασέρα, Κάτια
Έρτιν άτχυν όρα!
Εν θα ωαίς με θα σταδίς σε
Ντ' αφανό άτόρα;
Έεν υαρίς να θαρχυρίφυις
Πέμυις μέσα στ'στράτα!
Έντταν υσεν στι βίνα τόρα
Εμ μάρας, εμ τάτας!

Πας τυ μωδάρ σιυόδιν Κάτια,
Τυ γιολί' ανίζτυ,
'Τι ντρανά' αες τ' μισαρέα
Κε τυ μυρότς-θα ανίζτυ.
'Τι βιχλίζ με φλάι να έρτ-τος
Να ιρίς έςς όρζμυ;!
'Τι να μάθας να δάιν σμωαχτά-τυ
Μο βιχλίζνι υόζμυς.
Βασιλέβι ίγινς - Κάτια
'Τες μωαχτζά χατρέβι,
Πας τα σέρατς αντυ μυρό-θα
Κατ βιχλίζ, ανυέβι:
"Αω αδó γο τόνα βέχτζα,
Αδó' ίχαμ λόχο."
"Οβα' υι, ανί... ατόρα
'Τέσυμ μετέ φλόχα!"

Τα μωαχτζάιδα τζιτζαυιάσαν,
Πάτυς θαλ ανέβιν

23

Τίχλα υζένισσινε θάντα,
 Κάτια ωάγισ υζέβιν.
 Κζέβιν, τευ γίγυς τραχόιδα,
 Τ'εν τίχλα μαμιά,
 Τον μοςυάγι ντα τον φίχαιν
 'Ντυ όνυτς 'ν μαρδία.
 Τυσσνιμένσα, ματαρόν τι
 Τυ ινίδιν τν' όρα.
 Ατα μάντρικς υνχυντύρια
 Σιόμυσαρι τ' χόρα.
 Βχάχιν θάννυτς τι ιρέβνι
 Τι ουρι' να νάμ τι;
 'Ν ιτνν σμάτς αγαδιμέννυτς
 Θα ίσσιν αρχά τι.
 Εν μαυρά αγαδιμέννυτς,
 Τι αυνι, τι υζέρ το,
 Ότ αν Κάτια χαχαρίσσινι,
 Τίχλα Κάτια υζέδο.
 Μωέχτιμ εν τος συτυμένος
 Χτυ Ντυνράι αδίσυ,

Μωέχτιμ δάν αστ' Μοσσοβστζίνα
Αγν ανυαλίζ τος!
Τ' εν μοςυάχισ συντυμένος,
Εν ζντανός, αντ ν' ιχία...
Εν δα έβρ τος τίτυα μάτια
Τίτυα μάβρα φρίδα;
Πες τυ ογν τ' βασιγίν
Ετ' Μοσσοβστζίνα γόρια
Τι βρίσσυς αδίνα αδα γιαν Κάτια,
Μα υγράισεν γόρια!..
Μάνατς δούντιν μυρφιάδες:
Φρίδα, αχυστά μάτια,
Μα βαχτρίδυν τι δεν αόρσυν,
Εκα σου γίσμυ ν' Κάτια.
Νιγνς βάχτ αν έσσ-ς μυρφιάδα
Ενρι' να έσσ' τμί το;
Εαν τζιτζάν το μέτυ ίγινς
Ανμυς υπεμίζτο.
Κλάωσι
υλάωσι υπρασέα,

Εὐ βαχτσίζα ἰσι!
Μοσυάχ χτ' ἄχα, ἄβλάχ στράτις
Ίρσαν νουσινδίσα.

II

Κάθιτ τάτατς στν τραθέζι,
Τν φτιάχτ κριμαζμένν
Τ'εσσ ισστάχ να δι ναρίνα
Άλιαχ νανυαζμέννς.
Εματ θα κάνιτι, κνρμέρσα,
Κατερίνας μάνα,
Πες τα δάυρις φυννμένσα,
Λέι ν' κόρτς γόγια-γάνς:
"Κάτςμν τίσσις τυ κνρίτσικ,
Τ'αχάως αν εν τόρα;
Πνκνρσσάρ, γαμωρός αν ἰννε;
Πέιν ἕνα γόρα;
Ας τ' Μοσυόβστζινα τι ἰννε!
Πρατ χαντράν ατόνα,
Οτ ἔσσ-ς μάνα σιτνν κόζμν

Μι τν χέσ, ντρα μόνν.
Θα θυμώ νίνις χρόνν,
Τν υπρίτση στι μένα,
Έντν ίνσιρα το τν όρα,
Θα σι φύρυσα σένα.
Ας σι ώριυν τότε δράυνς,
Πακ τυυόμε τ' ^{νεφάχ!} ~~φτιάχε!~~
Τν υπρίτση, τν υπρίτση,
Τι να σι δυ τιάχν!;
Γιαν τν όχίτς, γιαν τζαυτζαυνίτσα
Το σένα υστράισα.
Πας τν φτιάχμ... Βάι τν υπρίτση,
Πό'ς σι αχμαχάισις;
Πράτ υι έβρι ν' αινιράς σι,
Πράτ ας τ' Μοσνοβστζίνα!
Το τα ίχια δεν φυρίνις
Φυρίν ατόρα 'τίνα.
Πράτ υι έβρι ν' αινιράς σι,
Λόισι σ υσενιτία.
Ας έσσ-ς βάχτ με υουσνάισα
Μι γιρίζ-ς ναμία,...

Μι γριζ-ς κι νυσυθίσα,
Έχτα τζόγια κσένα...
Έμα τις θα κλάθς αθάινυμ
Το άντα ουδέινυ;
Τις θα γέ ντα δαύρις θάνυμ
Πόγια καρδανύτσηα;
Τις θα έρτ θας τυ μυρμόριμ
Να φιτέθς δεντρύτσηυ;
Τις θα έρτ να λιμυνέβμε
Έοτ λήνς τα σένα;
Τυ κυρίτσημ, τυ κυρίτσημ
Τυ αγαδιμείνυμ!
Πρατ χτι μας... θέχός σ'έν ρτάμας!"
Μάνατς τρεμ σαν φίλν.
Ταιν άιτς κε θέλσην κάτο
Κόων κυμάτ κσιλν.
"Τι φλάις 'νόμα, ανηγαμάζην,-
Κυμαγαίησην τάτατς,
Κάτσα εύλαθσην άχρα
Έμουντ θέλσην κάτο:

"-Εχόρα με τυυόμ τατίτσα,
Τι εν τυ υγραίσα!

Εχόρα με τυυόμ υ τένα,
Κσχάσα ... αχμαχάισα!"

"-Ας υ χιέθς θεγός υε υόμυς,
Θείνα τυ χαμένυ!

Βα, στραβρό' υε ωρατ' χτι μάς υ,
Εν γαυρό' στι μένα!

Κάτια συόδυ, υγεν αθ θέυ
Ίδω : "φίνυμ ίγια."

Πέμναν δί-τιν, τάτατς, μάνατς
Ντυ βαρί' υ' υαρδία.

Κάτια δαίν γυυρόχ σμάχτζά-τιν
Πίριν χόμα γύτςυν.

Ντίμυςυν έδισυντυ στ' γυήατς
Ντάμα, ρτυ σταβρότςυν[†]τς.

Ίδω αιτς' τι : "Ίδα ιρίσυ!

Ν' δέγυ με συντόσυ.

Ε' υαυτία, υτένυ υόμυς

As με θαρραλόνι,
Κε δαρτύμ τυ ωύρα χόμα
As ως τοτ αδάνυμ!
Το θα γέ' τυν μεένν νόζμεν
Πος γο δάβα 'χτ' μάναμ...
Μι τυ γες εσι ναρίνα
Πν με θαρραλόνι,
Μι αννέβυνε τα σένιδαμ
Μι με ναταρόνι.
Ει τι γές τυ... Τν διδίτμε
θα α' ιμι μάνατ.
Ο, διγύτμε! Το νηράισα
Πν θα δάχν ντάματ;
θα φουστύ γο τυ διδίτμε,
χτυ τζζάθ θα ραντίεν.
Το τα κρύματας θα έχν
Οτ α' αρραρίζν,
Μίγυς τάτα!.."

Κζέν αχτ' χόρα
Κάτια νινυμένσα,

30
Τὴν διδύτς-ς στα σέρας φεύγντν
Ντὴν τζαμθάρ ντλιχμένσα.
Κζεν αχτ' χόρα-ντράνεν δίσντς,
Πόνσινι ν' καρδία-τς,
Κι το τρ' ὄρα τόση ἄγρν,
Ἐβχαλεν γαλία.
Φιάρ τ' σιθέα χτ' χόρα ὄυσν,
Στάδεν μέσα σράτα.
Φιάρντν τζιχ ντα συντι ἕντς
Φιάζανι τα δαύρις τς.
Ἄχτα δαύρις διπνυμένσα
Φος τα μάτιατς τ' ἔχνι
Φλα τν μυρότς κε αναρίζτν
Κε τα δαύρις ρέχνι.
Μα τν ρίθιντς γιαν τ' χαρία
Τιδντ-θα δεν κσέρι.
Ἄρτα μυντςνατ τα σσερίτζα
Βζι χατρίβ ντα δέρι.
Ἰντς καάτςιν στν κρτ δίσν,
Υρανό's κντίρσιν:

32
Τι φωνοειχτιν με τζζυνάισιν
Τιμυή ντα συντίρσιν.

Τυγά, γόγια νόμα στ' χόρα
Βραγίσσιναν. αθαρυτς...

Δεν το ίνσαν τα τα γόγια
Νε τάτατς, νε μάνατς...

Πας των θάτυ τ'ένα ντ'άχ,ν,
Κανίς θα δεν νιάσσινιτ.

Τόνα δέντυν, τόνα φράχτυν,
Τος βαφτότ κριμάσσινιτ...

Μα στν τι; Θιχός τυ κέρι,
Βιχιάτ θλατί εν.

Δεν εσσ τόθν να έρν μαδίνια
Αρφανός τλς ίνε.

Ένα δνέ ρατρίχ, μιντάνια,
Όσν νε καρδία-τ.

Μα των άγννα δνι τόθν,
Κάνα μέτρ για δία.

Τν τοθ' ίνε καγι' νόζμνς

Καρδιάμ αν τίνα
Να μς, ἴδελιν πῦ σάιμν;
Δεν ἔννε, δεν ἔννε!

.

III

Νίχτας θία χρίζι-μλένι,
Ἄστρις φυσαρέβνι.
Θον τ' στρατίτσα τατζνιμράνα,
Πέζνι, χαταλέβνι.
Καχ' υόζμνς οἷ θα υ'μύννε,
Κάθα ις γανάχτσιν;
Ις-χτ' χαρό, χτα διύρις-άινς,
Τ'νίχτα σόις, ανυάχσιν.
Λόις-θα στζόθασιν τ' συντρία,
Γιαρ τα αχίτζα ν' υχόυσα.
Πν εν Κάτια 'τύτν τρ' όρα,
Πέσν, γιόχσαμ όυσθ;
Γιόχσαμ μωδίνα θνας διμάτια,
Αντν μινρότς ιχλέβι,

Γιόχσαμ μωδίνα δεστυ όρου,
Δύνησ τιν αβέβι;
Πύχτι βρένιτ μάβρα μάτια,
Μι τα έσσ νανίς θα.
Ας τα σάς νεμόονο Κάτια,
Κέτι νε μαρίζ θα!
Τι να δι' νε τι να θαδ θα;
Ργάγνντιν φαρμάτια!
Να δι διυρις, νεένν νόζμν,
Κσένα βιγιάτια:
Να δι κριν, σσόνκα, μωράνα...
Τόνα να τυν δι' τι;
Να γνυρίσ τοσ ν. Κατερίνα,
Ν τίνα έσσ αιδί' τι;
Αντα τόνα τι να γμόνντιν,
Τν θέρασιν τ' γάνα:
Τιαν τ' αδρέφ να τιν ανυάξιν,
Τιαν χρυσύτσιν τ' μάνα...

35
Θα τν δύνε θα τν 'νύνη...
Άμα γο ναήνα.

As ρυτίεν δύνιν στράτα,
Παι as τ' Mosobστζινα.

Τ' αδρεφίτζαμ υξέρν, υξέρν,
Μαυρά εν στρατίν!

Ντα ανυέν τατα στράτις
Τζαχ ουνι' καρδίαμ.

Το θα μέτρισατα μία -
Έχυν να ανυέν!

Θα sas ίθα γοτα ίθα,
Μα sis τ' θα τα δετέατ!

"Τζέμα γειτος, πυν θάρ χάρυν!

(Τίςνμ να τζυρέβν),

Λεί με θαίτος μισαμθετία,

Κόζμυς θα δετέβν."

Λις τ' ασχίτ γέιτ ναί κοζμυ,

Μ. θίυραμας τ' εςσ αυρα.

Τι τν κραστέτ να τν 'νύσιτ

Τι θα αν ντυ δάυρν.

Τι τν χράστέτ; καὶ ἴδα
Πίυρις ἔσσ καρδίατ...
Ἀς τν φίυνυμ.. Ἐνα γόρα,
Ὁ τζαχέδσν φντία,
Κε σ υαθνέσυνμε μαχόρνα,
Ἐδωτ μας τὰ με νάσσυν,
Ρόματα νηνέτα ἀγρὰ,
Μι μας ρυματιάχυν!
Κάτν ις σ' χανύν τα δίυρις!
Ν Κάτια ἔνα γόρα,
Ἀς ανυέδσυν, ὠν βασιέβι,
Ἀν τυνν γιότς ατόρα.

Ἰον τν Ντνέδρ μαυρά χτν Κιέβ
Φανερόδαν βόιδα,
Ἰον τζυγί τν στράτα ἔρυν,
Τζυμάν ντα τραχόιδα.
Παι γον στράτα γινεμύτσα,
Φρέντ τυσσμέτσα.
Τις τν μερί τι ανάντ' ἔσσ,

Πος εν γυνυμέρσα;
Τν χαφτάντς αμδαγυμένν,
Αν ρτυθρά στ' μαρέατς,
Ντυ ταγιαχ, ρτυ μυρο στα δδεράτς,
Παι, θατά βαρέα.

Τν μυρότς σζοθασιντυ, στάδιν
Ρότσην τζύμαυ ίνα:
"Ντζζάννυ, θέτ με, θύνιν στρατα
Παι ας τ' Μοσνοβστζίνα;"

Ετ' Μοσνοβστζίνα; Παι ατύντυ
Για εις αν βαστάτε;"

Τζαχ στ' Μοσνβά. Κανά διατάυ εις
Φέριτ με ας τ' στρατα!"

Περ τυ ζίτσην υέ τζαχ τρέμιτ:
Να ζιτίς εν γάνα!

Ζίτσην 'τι στυ μυρότς υέμονν,
Μωδαρόχ εν 'τι μάνα!

Κρινυμένσα δαίν γον στρατα,
Ετυ Μωροβάρ σον Κάτια,
Κε στυ μυρότς ρτα το τυ ζίτσην

Τόρσιν φαιμάτια.

Πυγά μέρες 'τι κυρμένα,
Ρόταρν με δαίνιν.

Πυας αβρόσορτις διχτά 'τι
Αν τυ μωρότς ιχλάιβιν.

.

Μι ρυτάτ μαγά κυρίτζα,
Το μαρίς 'τι μερύν:

Άντα τφζόν, δεχός μαρίνα,
Ποσ 'τοτ μωζμυς σεέρντυ...

Κόζμυς γιέρνι σαν βιρία,
Άντα ψα αέρα.

Τ'αρφανό βιχζίζτυ γίμυς,
Δέν τυ δνί αδέρα.

Αν θα ίχαν μωζμυς δίνα,
Τυν γίν θα ψαίξαν.

Μι τα στέγνυντανε γίμυς
Αρφανέ τα δάμυς.

Ας τυ τι μεμόνο αμίμυς,

Λοι τραβάς, κυρμένσα;
Τι σας έυαμιν, τι θέμιτ
Τ'ιάνυ αχ, γ' υαιμένσα;
Να μανυρέε; Διυόμ γ' καρδίτσο!
Φρόνυα σι τα μάτιας!
Μι ντρανόν τα δάυρις-ς μόζμυς,
Νταγιαάνιωσι, Κάτια!
Μι χαν αρόδοανς τ' μυρφιάδατ,
Μι σθάνρι τα σήμιας
Νιφτ ρτα δάυρις ως τυ όρυσ
Ος να συντε γιυς.
Τ'δα σι δυν αίτε, τ'δα έχανι
Λένα 'τι μαμία.
Κε τα δάυρις ος αν ρέχνι
Ναδέχμιτ καρδιάς.

Πν εν τόρα Κάτια;
Πες μανόνς αβί θα, τ'μάτι,
Τυν ωρνό συντε

41
 Πάμς εσδαζ ας τ' Μοσνοβστζίνα.
 Τι ντρανάς! Χιμός α ίρτεν,
 Μωράνς μωραέβ με ζντβάζ τα εσόνια,
 Κάτια δάι, υυρμένσα
 Άντα γάωτις. Δέμν, δέμν!
 Φτινά φυριμένσα!
 Κάτια δάι αταά βαρέα,
 Κόμα ες αιστία...
 Φάναν έρυνε μοσναγι...
 Λαχταρίζ καρδιάτσ...
 Καταλαιυδιν, υζέν, χαρσσύτιν,
 Πσσίρσεν ρότσιν ίνα
 „Τ' ίδιτς εις τυ νόμ την Βάνια;
 Πέχυν 'τι: „Τιόχ, τ'ίδαμ."
 Μοσναγι εσσίρσαν χαχανίσυνε,
 Χυραταγα έβρι:
 „Οι, γι κέυα! Οι, ταυάμας!
 Παντν' αα μωαζέβρι!"
 Πας μοσναγίς βέχυσιν Κάτια:
 „Τυτ-αα υόζμυς ίννε!"
 "

Μι μαρυραέες τυνομή τ' αρίσυν,
Τι θα εν' ας ιρέ!

Λο' θάην τιάην, αϊτς γο ωδία
Μωδέτιμ, κρύην θάνυτ
Δύν' δ' ένα τυνομή τ' ένα,
Δαφτίμ ρα αυθάνν."

Μωράνς συριζ' κυβλέε κισκίνα,
Εσον μωραέε - ιωχόντν.

Ετέυιτ Κάτια, βιχίζ, γόριατς
Μαρυραέε - τι μχόντν.

Μωράνς τιντζζάισινι ματρίην,
Μα τιμμή τι στάδιν.

Τι θα εύλαωδισινι τιάην,

Μα τεςς δάυρις - ωστάδιν.

Βέχυσιν Κάτια θαστυ νάιντς,

Το χτα δάυριςτς σζζόδιν,

Το υντίρδιν σαν λυγύδι,

Ετ' αρυαγέατς μζζόδιν.

Χαμνυέζαισινι Κάτια,

Φρόνιμι τα δάυρις.
Σομα δ' καρδιάς βαν αθέυης
Πύρα λίγυς άύρα.
Μτράνσεν γορίατς-όρυς φένιτ
Χτα μαυρά-μαβρίζι.
Πες τυ όρυς σμα στο στρατα,
Λάγιμ σωτ ασωρίζι.
„Αντα, μηδέγιμ, μαγι' υόζμυς
Πέρνι μας αθέυ.
Μα'ντι 'γίυντι τι τα εόρτις,
'Ουσυ θαγ' να αθέυμ.
Να τμεθύμε αόγι' ούσυ,
Μωδύνα τυ, ειδι-μυ.
Πυ να τμάσι μ ατότε,
Σο ντα τ'δα να ίμε;
Αντα συγία, τυ εεδι-μυ,
Αγαδιδ, δεν χάνις!
Τα χυτζάρμα εν με δάυνι,
Μα δεν γέγυν εάνυς
Δεν να ανίς μαρίνα τίυντ,

Φαί με τμήδ σε ντάμα...
Κλοθ τυ φτιάμε με σσιτί ε'μέσα!
Βέμν, τι να μάμν;
.....

ΙV

Πον κυρινδέ εδς τυ χαμέγνς,
θαρίς με θάω, ατόσυ εδέγνς,
Τα ρτύθια ίφέραν αφτά,
Υδέβνι δο αχτα γυργά,
Τιγιάχ μεμάτ ενας θαρννία,
Ποιομνα εν να εδερ ρέρο'
Το χτα μαυρά, θαρίς λαμωρίζι...
Πες τ'σιηψία γνς εγέβ,
Σι κούθεν άνέμνς, σσυρίζι,
Δεν φένιτ τιωντ, θαντυ σωρίζι...
Κε ορνς άγρρ ρτυβλαέβ.

Μωραίνς σσυρίζ, ρτυβλέβ υςνίννα,
Αιδυνά τυ ορνς,

Γιαν τν τίμα λον τα ζάνια,
κτρέχνι δάχνι σσόνια.
Κζέιν αω' δέσν ο μέςνιτζις
Να βεχπις, θαχμάστιν,
Θύσν τίωντ-θα δέν φένιτ,
Υρανό στζυθάχτιν.

"Ε, συστα, κτρανύ, μωρατζέβν!
Δέν χάνιτ τν όρνς!

"Ε δάχνι δέσν... Τις εν θαίς;
Αντα τύτν τν όρα!;

Αω παχνύ το τέν ατύτν
Τι αίτς σσυρμυμίζνι,

Ει, Νιμύφορ! Βέχλια, βέχλια
Τίχλια τι ασωρίζνέ!"

"Μοσυάϊ ίρταν!" "Τιοχ, τι τ'ινέ,
Πίστιωδι δι μένα!"

"Τιοχ, μοσυάϊ... τα καρδανύτσννι,
Τάυαμ τα χαμένα!"

Χαταλαιύδν Κατέρρινα
Τζαχ, αρίσννς, ράνιςιν.

175
"Πες τν φτιάγες ναυά βαδέα
Τ. Μοσνοβτζίνα ναάτσιν!

Κε γνίχτα ως τν ιώνυτς
Τν μοσνάι χιζ'τι"

Τζαχ ωέτα νε son θαί σμά τν
νέι νατς αγνυρίζτε.

Πας τν σσόν ανσθόγτυς σάνην
φρονύσινι τα μάχλατς.

Μοσνάι έρυνι γράδα-γράδα,
'Ογτιν-θα θατ'άλλα.

"Βαι τ' γραφίμε τν γνυρσύνυμε!"
Χύγυσιν οόν ωόρσιν,

Πος να γείς τν γαωιμένυτς
Τν Ιβαν άγρόρσιν.

"Αυριβόμ, αγαωιμένυμε,
Αιτς ωγιά, ων ίσνι;"

Κε χαρσνύτ θαί, ωιάν τ' ζαννύ-θα

Μα γόγο τος τίρσιν.

Ντόυν τ' άγνύτ αντα, σσωόρσις

"Πος σε φιέβς, τι νίς σι;"

Ζέρ σε ζμόνσε ς' Κατέρίνα;
Δέν με αγνυρίζ-ς σε;
Τυ χαρτασσε σε ντρα αώιςσε,
Βέζζα θάσσε μένα.

Ετίσσε τ' αήνσε, Κάτια ίμε,
Τυ αγαθιμένυς!"

Τος σωνδάς με θάι, στα 'τόνα
Το έν ούν ένα.

"Ετίσσε τ' αήνσε, μαρβαμύττινυ,
'Ενα τρα φυρίθ μένα.

Δέν αγνόςσε με ζέρ, Βάνια;
Βέζζα θάνυμ ίσα!

Ματ-θαναιγία! Κάτια ίμε!"

"Δύρα, οτβяхнύся!

Возмýте прог безýмную!"

"Νέμυ, τι ανύγυ!

Εάντιμ σί-θα μένα τ' δέξσε,

Πόχο δόυς κύρυ!"

"Возмýте прог! Итoн бы стали?"

"Λέις, να θάρνι μένα;

Πος τυ φίς αστυ χαμό ει,
Τυ αγαπημένους;
Δαφνύς ν' Κάτια, τις ντα δένα,
Πες μωαχτζά' χατνάιβιν -
Δαφνύς ν' Κάτια, αχτα δένα
Τες ωεδι' υστράϊδιν;
Τ' αδαρφόμε, τυ καρδανύτσουμ!
Ντάμας μένα άωαρ!
Το γκατζάβα μας θα ίμε...
Τίνα δέϊς αγάδα...
Τίνα δέϊς... Το θα ζηννέσν
Τυ ίτυν μαμία,
Οτ υνωδέϊ χτα δένα ίχα
Άστζιμν υμδία...
Κνωδγύ... Ντρυνδέϊ γο νόμα
Πυγιά θα τραβίσν!
Πέτα μένα, ζμόνα μένα,
Χίϊωσι τυ ωέδι-σν!
Δεν αιταίστυν; Ξεέρνμ ντάμας,
Τυ ωεδίτς εν 'ωέσν

Αμα βγάμπουν, ντρανάστουν"
Κε ντζανούν 'τι ωδέσειν.
Δαίν αφέσιν. Τζάγια γήρσιν
Αν τυν γιότς στα σσέριατς.
Μσοτζινωγάχουν, νινυμένιν
Τίδουτ 'το δον μεέρι.
"Αω· τν, ά, αν ίσι; Βέγγα!
Εδουν με δαίν ανάτν!
Έφχιν τος! Ο, τν ναιμέννυμ!
Τέμενς λίνυς τάτα!...
Βαι τν νίδινυμ, τι να νάμν
Ντάμας! Ο, δεχύντςινυμ!
Μοσνάμινι! τ' αδρέφίτζαμ!
Πάριτ τ' αρφανντςινυμ.
Ναμι νζένιτ αχτυ λόγγυμ!
Φυριδέτ τι σας λέγγυ:
Αωαρέτ με δύνιτν 'τόνα,-
Τυνόσας τυν μέχα.
Πάρετ τν... μι τν ωδέτάνυ
Τοόθα γαν τυν τάτατ,-

Θα αιμὲν το αρφανύτσιν
Μέσα-μέσιν στράτα!

Κρίμα έχν οτ γένιδες
Ξ' ντυνιά λήγνς τάτα".

Ίων αίτς νε σαχνιφτά τι
Έβαγιντυ νάτυ.

"Πέμενι δι χαντράι τυν τάτες,
Το καρδιάμ εώθιν."

Δάιν δαφτίτς, τυ μυρότς αφίιν
Ας αφτό τυν τούων.

Κλεί τ' αρίσιν... Μοσυά, θάχνι,
Δέν βέχχίζνι θάνντ,

Πήν στέρα ο γεσνίτζις
Ίυσιν τυ μανυράιμντ.

Χαταμέε νε θάι αυσώτζνς,
Κάτια ντα μυρλόγια:

Τυν Ιβάν αχι νατάρις,
Λεί φαρμάτια λόγια.

Ράντσιν νζέιν σιν σίρτ αδάνν

Ντραίνεν, νυντοστάδιν,
Εν τινιάχ γυρούχ κυτάνεν,
Μέσα-μέσιν στάδιν.

„Ο, δέχντσημε, άδαρ ν' εσσιμ-σι
Τ' άρμα άντα μία!”

Ίωέν άιτς κε ράντσιν αέσιν,
Δάιν duas μαγυνία.

Μαβρυφρίδα Κατέρίνα,

Ίωέν τυ χατράιβιν.

Φίσεν άνέμυς, τα τζίριατς

Άν δέν μαγυνάιβαν

Το τιέν άνιμυς, τα πύνδια

Τυ τσαυόν, ρταχέβτα:

Το τιέν διυρα αργίδυν

Μάνας ντα σχυρέφυιτ:

Λίγυς μάνα τα αιμένι,

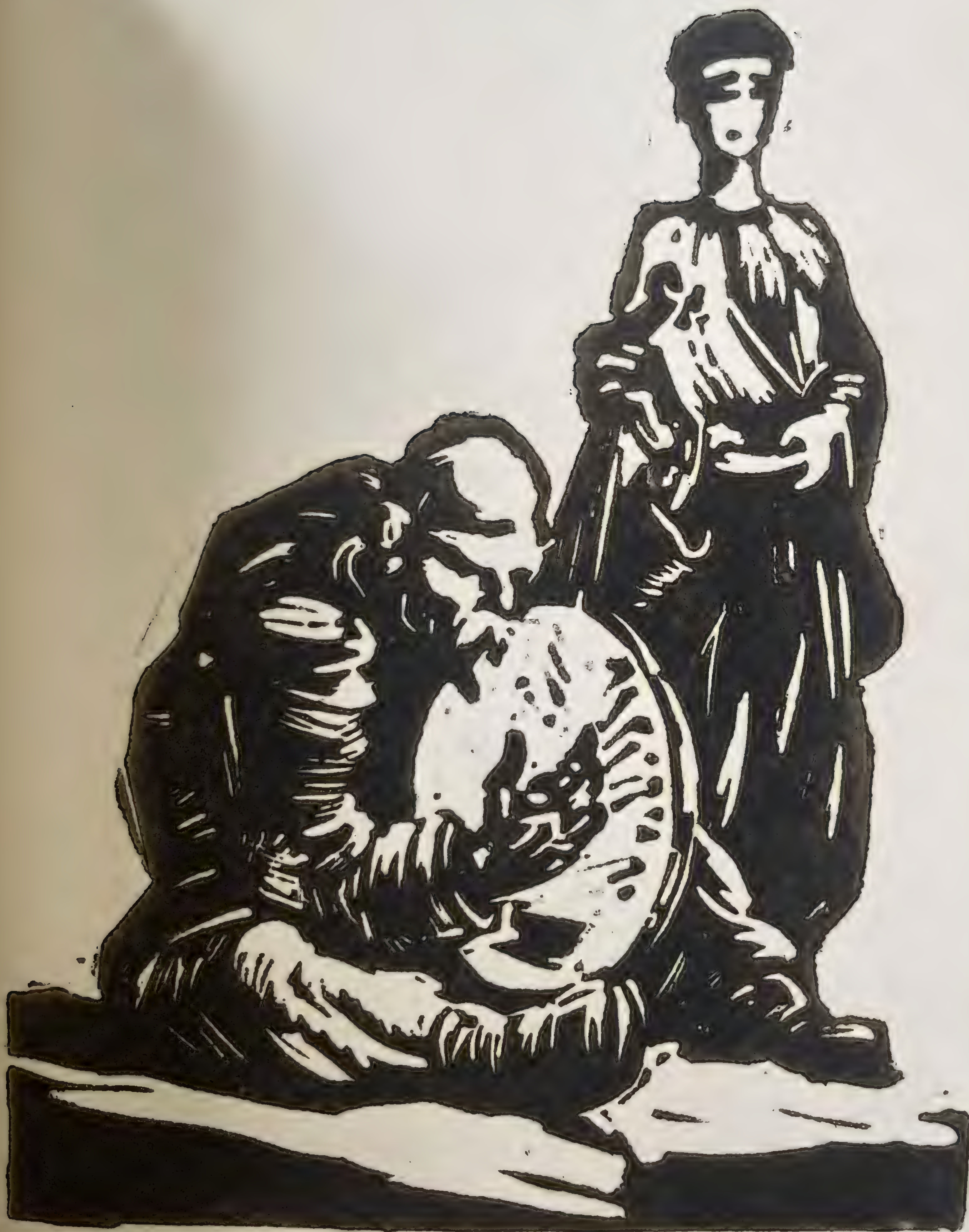
Αρφανά τέν υόμα,

Τιτς αιμέντς τι να ανιέωσνι-

Ένα τζάραν χόμα.

Ἄττην νοζμυς τ' ἀρρανύτσην,
Ν γάσνι γαμιά,
Πας μυρμάρ κυνόν τα δαύρισι
Ναθέχουτ καρδίατ.
Μα αὐτός τι ἐς σὺν ζίσην,
Να ανυέως, κυρμένους;
Τις τὺν τάτατ δέντὺν κέρι
ἔτ' μάνατ διταγμένους;
Τι θα ἐς τος να ανυέωσι;
Θα τὺν ζήεις τις λόγος;
Πες τα στρατές διταγμένους
Πες ν' καρδίατ φλόγα...
Πάνθει ὠρόσοαν κέ ματία
Δούαντὺν κέ δάβαν...
Τι τα χράστειν τος, κυρμένους,
ἔμωρε μέρα σ γάχαν!

↓
↓
Δαίνειν νόμωζαρε αὐτὺν Κίεβ
Να παρ' ἑνάδα κάτσειν.

54
Τα τυβράϊδατ τις τα ωράζειν,
Τος θα ζερ χανάχτειν.

Το τυ ρίθιν σματ ιωχόθιν,
Πέφτ χαρσύν στην ίμιν,
Από' τν' όρα χέρυς νόμωζαρς
Παάνισσυν, γατ ίμιν.

Τις ωερνά με θαί αω σμάτιν
Δέν 'φίντς λίγυς δίτιν
Καρίς μωνόμιν, τα υνρίτζα,
Ετν ειδίτς καωίτια.

Κε θαγμάσσυνι τα υνρίτζα,
Βέγγιζνι ατόνα:

"Μάρατ δούν τυν μυρψιάδες-
Βαχτ δέν δούν μόνν!"

Πάι στν Κίεε φρετόνι,
Πάι δέν δον αυάτν.

Πέσν καδνι συρμωατζζάβα,
Ευρμωατζζίς ντα μυράτιν.

Ντζννυχραίειν σμα στνς ζίτνς,
48

Πυχνυθόμην, στάθην.
Κάμνι εσέρ. Μπρέσσ σμά-τιν Βάνιας,
Τζαχ, αρίμνυς, ωστάθην.
Συρμωατζζαβα δύν καδίτια
Τυν Ιβάν, θαγμάσσνιτ.
Συρμωατζζίς τυν γιότ αγρόρσιν,
Αμα ίτζ δεν νιάσσνιτ.
Τος αγρόρσιντν χτα μάτιατ,
Αχτα μάβρατ φρίδα.
Να τυν ωαρ δεν θέγτος ντάματ
Μέτρα' δεν τον ίδεν.
"Τι εν τ'όνομας, ωεδί-μν;-"
Ρότσιν συρμωατζζάβα.
"Βάνιας ίμέ!" τν φαιτόνε
Πυχνυθόμην, δάβαν...
Μέτρισαν τν γίτσαν δί-τιν
Καδίτια, ανάτν,
Έβαγαν σταβρό νε σνοδαν,
Δάβαν ωαγ λον στράτα.

1838. Λ-Πετερμωύργ.

Τι αἴτς, κυρμόμ βάρνεν;
 Παλὸστ χάσα τν' ἰχία-μ,
 Τι αἴτς γυεῖ καρδιάμ,
 Χιζ θαλαλάι,
 Γιάντν μερο ζαμούννν,
 Τν βαρί-μ καρδιά,
 Τι ερέβς ναιμένν;
 Τν τισ αἴτς ωννί;
 Να φαῖς σε ερέβς,
 γιόχσαμ να νεμάσε;
 Κεμίθ σε καρδιάμ,
 Ἄν με γνέφας!
 Κόζμνς ας λισσάσνν...
 Σε να με τς' τρανὰς
 Τ' αργανόμ καρδιά,
 Φσαῖ νὰνὰ τα μάτιας!

13 τν Νοεμβρι 1844 Ε. Π. Μα.

Βίσιάτ

Αν ανδάνν- συνδέτμε
Πας τ' υμνά' ωεδία,
Πες τν τζοι' γιατί υε ίςν,
Πες τν Ύφανία.
Ας ντρανύ' αγατέα ζάνια
Κε ας σου στα φτία-μ
Αχ Ντνέωρό τα τióρηα γιαρία
Τ' φοβερότ' λαγία!

Ετο γιαγ' αχ τ' Ύφανία
Ντυσμανί τν γιέμα
Το Ντνέωρό ντα ωερ υε δάιτν,
Να ντρανάτ τοτ μένα,
Το να συνύμε, να ωετάνν,
Ετον νέχο' να δόνν,
Προτζεννύτν 'τοτ... μα τόρα
Το δεν υδέρν τόνα.

Σινοδέτμε, σινοδέτε,
 Σινοδέτ αωάνο.
 Φυρτισέτε ως το χιέμα-τ'
 Τ' άτχο τον ντυσμάνο!
 Κε ατότες, αντα στέυετ
 Ντυκυσσί το φλόχα,
 Μι ζμονάτ να με ανυέβιτ
 Με τ' υαγο' το λόχο!

25 τν Δευεβρι 1845.
 Στο Πέρεχιασλαβ.

Ντζζαντίν
(ααοσάαζμα)

Ετυρνυτιρί, χαρσιν στ' Αι-Μιόζα,
Αωάνντιν συζυμένα όζα,
Κανα νερό, βραδί ζαμάν
Ντζζονάισαν, υότζέβαν τσινυάν
Αντα τραγούδα, γιόχσαμ αστάδαν,
Ίε δάβαν, δάβαν, στέρα στάδαν,
Ίχ Μθεντέρσυι τ' στράτα ασταβλάχ
Εσατρά 'τι τράβσαν, σμο ντζζάχ-
Φυτία ντόυαν, γόρια υάτσαν.
Ίε κρέας ασην, ζιστύτσουν δάν
Κε άγης αίτς. Ατίτυ μαζάν
Φτιρτάρ-θα ίτανε μαμιά...
Μαυρά 'χτυ τροζ δο τον λαία,
Ναρίς, με έρχιτ χτ' αραβόνις
Αντα τραγούδο υυρασέα.
„ Πες μενύριν σάιτι,

Έδωσαν γνίχτα,
Νίψ τιν ρυματιάχτιν:
Οτ τάτατς υρέμάχτιν,
Πιδιρότς χυρίστιν,
Πιδιράτς τραγίστιν..."

Τρινυάν κριφά χαμνιγόνε,
"Τιν βρέδαν κέζμυς δο ωρατύνε,
Τι ωρέονα έννε χτα μαυρά,
Αχτυ Ντνέστρό. Σιτζαδέε υατ, ντρά!"
Τι νταντζαίσαν, ράντζαν σιόδαν,
Το τν' όρα σματιν φανέρόδιν
Τι τραγυιδάνζα. Βάι, ανάμ!
Σιυιζμένζα, γιαν τυ φήν, τρέμιτ,
Παραγγί, δεν μιζ' ισαν,
Τα μωδάρατς υέ τασσέρατς γέμα
Τιρτιρίρυσαν, ρέχνι. Τραγυιζμένα,
Τωόδαν ος τα μέσατς τραχ,
Τα φρέχτρίτς αέσν ντυ χαμγάχ.
Κατριν σταδιν, υάτυν στέρα,

62
Εμας στν ντζαχ κέ χέν τα σέρας
Τι θας τ' φυτία,, Τευμύ μζός,
Ροθυνιάστυν αρφανός!"—

Παραγάνυν γίγνυ άυρα,
Χαχανίστηεντυνέ άγρα.

Χαρσύντς βεχχίυσιτ, τις εν'τι;
Τι ενε μάναμ, αδαρφίμ,
Διούμ Ντζζαντυ 'τι εν, στν υζέριτ!

Τσινυάν

Ει δύχδι έρμς, υνρασέα;

Ντζζαντυ.

Τις γο;

(τραγυδά)

„Αντα ίμνέ υνρασέα,
Μένα φυγανάν χαητέα.
Τόρα έρασσ γο χάδα
Αν με φύσαν γο θα χάρα.”

Τσινυανυς

Ντρανύ, μαγό κ έσσ-ς νυχό,
Να ίβρα τίτυν υανά γο,

Ντ' αρυδία ντάμα...

Ντζζαντν

Τραγυδν' γο,
 Γιόχσαμ νάδυμ, για ωρατν' γο,
 Τραγυδν' γο, τραγυδν' γο,
 Καμία γντίχανα μαγιά.
 Μα όα γμόντατα ατόρα.

Τίνυανυς

Τν ίνέ σι βαχτίζυν όρα;

Ντζζαντν

Τις γο; για σι;

(ουσσουρίζ)

Τυν ίωνντ χάνς,
 Ντρανάς! Σομαμ, νυνταξέφυιτ θανς!
 Τ' φυτία θυν, γένιδέν φένυς,
 Πές νυρινσέ ωρατν' τα λίυς...

(χαχανίστιν)

Αστ' αραθόρυς ίμένε, μέδσα,
 Μα θέμνιν νίψα νυμωμένσα,
 Το ένντν θαν τν χαμθαίατ

Ο υυρτί τα δάυρις υυνυμένα.
Ας τ'άιν τ'νίψ γο ζωδάν θαί,
Να τιν φυριάιν. Νίγυς μένα
Δέν βγάιν σαβανν τιν φτιά.

Τινυάν

Ει θέμεν ντάμα-μας, υυρμένα,
Ετι μας τυ γίμν εν γαφρό.

Ντζζαντν.

Μαγαάιδα έσσιτ υς;

Τινυάν.

Γιοχ, τίέχυμ.

Ντζζαντν

Εις τίνα βάιτ να τριδί;

Εις τίνα υνίζετ τυ βραδί;

Ας τίνα βάετέ σταβρό

Ντα θέφτιτ υς, για τιν θιρνό

Ντα υνύσιτς θάνν; Οχ, μαγαάιδα,

Οχ, μαγαάιδα, υς μαγαάιδα,

Πες καρδιάμ υς ιράιδα,

Τιν θαίν γο, ατά-θα ντάμαμ,

15
Τα θα με βάνε δεστυ τυχύρ...
Τινυάν,

Μι υγείς, ας έχις η σαμθύρ,
Ναμί νυνίζ-ς ματαβαδέα.

Ντζζαντύ.
Αν θεις ας τ'χύγας βα, θυτά...

Ντζζαντύ φρυόδιν ως τα δάυρις,
Τινυάν θα βέγγζαν γίγης άυρα,
Κε αιτς-θα τρέιδαν μαδιτά.

Ντζζαντύ δέν τματ, ως τα σαχτάρια,
Τι τσύχμιωκεν δαφτύτς τα ωδάρια
Κε τίντζμα μάδεντον. Κριφά
Χτυ μρτ αώιν φένυς μύοδιν,
Θαρίς κε βέμκεν ως τ' ματρά
Κε στ' κενιφία στέρα μύοδιν.

Σέντνεε 1847

Νίτζνι Νόβγοροντ - 1858.

Οι βαφτίμ, μαναχίμ
Το δέραζν τα χρόνιαμ,
Το μόνσεν μένα θεός,
Το γτιμίζ θες τα δόνια.
Μόνν δούεν με τος
Μάβρα μιάτια με φρίδα,
Αχτα δούρις υπρέ,—
Πύχια τίους θα τίδαν.
Αδαρπί τίχα γο,
Αιτς με τίχα θα γάνις,
Το μεχάηνα ας μεένς
Πέσ τα διυρές με γάνις!
Αχιαχτάσσυμ ου έν;
Τια ου έννέ τα σόιαμ;
Μαναχίμ... Τιέν κανίς
Να με χιάν αν τα γόιατ!

(Ετο καζέματ 1847)

"

"

"

Γμας σαιτ νσέβ μααχτγά φισνέας,
 Ντυβγέε, μγίσσ θας τα δέντρα.
 Ντ' αλέτρια έρυννέ χυριάτ,
 Τραγοίδα υνύσσυνέ υνρασέας,
 Τα μάνις τμάζυνέ φαιμάτ.

Ν' ταιφά βραδνέισν τροί σμα σωίτιν,
 Βραδίσ τα άστρες φανιρόν.
 Έτυ μωδάρ εν υορ τιν, τι άτιυνόν
 Κέ μάνατς..., υγόςσυνιτ υατ να θι τι,
 Μα θατχαρίζ τιν τυ αιδόν.

Έτα ρύχα μάνα, άδιστ' ν' αβγί τιν
 Τα μυρά, τα μυνύτσηα άσσιρσιν τμάζ:
 Δαφτιτς σμα έθωσιν, νισταζ.
 Τιντζγίχ θαντόν, τέυ τα υνρίτγη
 Κέ τυ αιδόνι δεν ενθάζ.

(Έτο υαζέμάτ 1847.)

"

"

"

Τι χιόνιμι γιγνς σ υμινιτία,
Ας σωτ το ετζ-ζιν τιέσσ τζαρά.
Το τίδα τίους-θα χαρά
Κε εν ναιμίδιυμ τ' υφανία:
Αυι' δεν σάινθεν με νανίς
Τ' αγάθ γο ίχατν γιμωσία,
Το βάισσα τέυ' μιτανία
Κε θανς ματάρυνα, μωασ-σιζς.
Το άνυέβα τα εθεραζμένα
Κε ντούιν ασ τν ννμ αφτό,
Ατότ ντα χάσαν τνν Χριστό,
Τ'ιδα έρχιν τόρα θα υνρμένος!
Το τιέχν μωδία θα σινυμίχ,
Κε ωρέωνα, τ'ιδα χαρύ μαμία,
Φυριδέτ, τν ζίσμν σ' υμινιτία
Υτν νόμας τιέσσ το αγαμίχ.
Το δείν άν... Ντα ουθενν
Να μι με νάμυνε αφτί—

18
Χοριάτ, ταμούντ χτυ υσίν υσένν,
Έ με φέρι άνέμος θ'ατι,
Έμα χτυ Νυνέωρό τυ αγιαζμένν,
Κατρίν χόμα, αν μωυρι
Κε άν τίθυσ-θα... Μαντέθν...
Το δέιν άιτς... Τι να μαντέως...
Κε τυν δέχο-θα να τυν ντιέως,
Ντα τ'θα νιστί μισ τυ φέβνμ!

(Ορσνα υπέσους 1847.)

”

”

”

Δαφτομ θαυμασσυμε με ρυνίζν;
 Μωρέ, τι να μας με να δīs φός;
 Τον μοζν, τ' αςσίς να καταρούς;
 Τι ωρέω! Μα τίγα να ζίν;
 Ας κενιτια γο βαχτσίζ-ς
 Κε μαντριζμένος χόρια 'ς;
 Τα ωχάβιαμ, γιόχσαμ, να τσναίσν;
 Μα ζέρ τσναέβστα; τι ουρίς!
 Ετυ τσναίβν ζέρ ατίτσα ωχάβια
 Κυβάχ χτυ σίδερν ταωτάιβαν;
 Χαμός, μωγιά πι μας καιμένς!
 Μις αρφανί με μαντριζμέν
 Εμα στν Υράχ, σ' τζυγί μιντάνια!

(Ορσνα κρέωοστ 1847.)

”

”

”

Τα υίματα τμύννε, θυγόν γρανός-θα
Κε λον τ'γιαγιά αδο, αι,
Εαλέφυνι φίλα χαμισσί,
Θαρίς με μέδσαν. Ο, θεός-μν!
Πηγά γο τιάγν υντρύ,
Πέσ τυ αμιδίτν ν' τυρμν,
Εμα στν γαγό τυ αιταγμένν,
Το θα μαρίζν αίτς ναμένν;
Ευνάα, αλλα θαρίς γντανό
Τν χυρταρίτς τζυγί, μερό,
Τ'ασχίτ να αι το μένα τ'δέλ,
Μα να ρυτίς-ς ναρίνα τίέν.

(Κος-Αργα 1848)

Μαυρά, ας υξένς μεχάνα γο
 Κε α τζαγινύ ας υξενιτία,
 Κε μία-μία μαναχόμ
 Νυνίζν: ο θεός, χανία,
 Τος αγν τιέσσ γιαν τν Ντνέδρο
 Κε γιαν τ' μυρφυάμ τ' Ύρανία..
 Ντρανν - αιί' ινέ καγό
 Πν τίμας μισ. Το ιτνν μία,
 Το ιρτέν ραστ να έρνν δο,
 Να κατιβένν στ' Ύρανία
 Ετ' αγαπυμέννμ το χοριό...
 Αιί, αν μάναμ ντ' λαγασσία
 Εφταιν με ζάχνα λαγαρίτς,
 Ύγνίχτα θα δέν αέταιν τ' δλιάτς,
 Να χαζανέως ας τν τιερίτς,
 Σταβρό, διχτά, χαμβετρίδνα,
 Τι βάγισσιν να έν βαχτρίδν

49
Τυυόμ τ' γραφί... Καρό υι μάνα
Εχυρέφτις, ραίς στα το ν ντυνιά
Αντέρας, θα ματάρυνις ουγιά
Ει τον, θεχο' ς γινς ζίσυν-γάννα.
Πνσυρμα εν τα ρις αμί,
'χτυν θάτυν μάβρν κέ νιστυί
Πρατύνε κόζμυς. Τα μωαχτζάιδα
Κερόνταν, χάνταν. Ας ταβλάχ,
Πν ήταν σωίτια εν χαχράιδα,
Χυρτάρ, γινμύονεν τυ τινιαχ.
Α τ' χόρα όρν-θα νράισιν,
Θαρις, κέ κόζμυς αχμαχζάισαν-
Εγγυβίδ' ας θανίστμνα θρατύν
Κέ τα μιυρά-τυν συρματύν!

Καρδιάμ θόνεν, αντυ κέι,
Το γίρσα θάμι ς κενιτία.

Το ς' ένα χόρα μόνν τίέν,
Παντύν στ' ναμζίδυμ τ. Νυρανία

Τὸν νόμον ἐνι-τὺς βιγμέν
Παν ἀναχορτάστ... Χάδαν! χάδαν!
Ναμρίδεν νόμους δεστυζό,
Νιφέιτ θαν γίγνυς θεγό,-
Τι γνύσσ-ς, κυρσυσνα-τὺν τὰ δρέφια
Τὴν τὺν βρατί-τὺν τὺν στερνό!!...

Βαρί, βαρί ἐν ὡς ἐνι τία,
Φινυρίτνα χρόννα να θέρās-ς!
Βαρί ἐν τιάγν στ' Ὑρανία:
Να ζίς-ς, να γιάως με να συνάς-ς!

Αν τ' ἴδα να δῖς τα ἐν τα ζιέτια,
θα νιζ-ς θαντὺ ἐν μωριτέτια,
ἐν ζίσμν δδένυν με λαφρό,
Μέσα στα τζζάωια τὺν Ντνέδρ,
θαρίς, με τέυνν δεσ τὺν γάγα.

Το ἀδρέφνιτ, μεγαλέφνιτ
Πέσ οἶν τ' Ὑρανία
Πον τ' γιαγαίδατ-θα χινυρίζνε

44
Κυτινγίς χάρις.

Κε στα χάρις, ας τα σσένια
Κόζμυς θα σσινγαέβνι.

Μωέγτιμ αίτς θα το θα ίτνν,
Αμα ντ' θα να ίταν
Πάν, νγυρσόνζ αστ' Ύερανία!

.

(Κος-Αρα, 1848)

”

”

”

Πανίτζ, ντυν έξέρτε με,
Πν υόζμυς υγέχνι α νινδής,
Εγίόχης τοτ τ'θα εξυγιάβιτ
Κε τυν θεγό-θα τ'θα μαχταίβιτ,
Τ'θα φέρνιμτς οτ υγέχνι μισ!
Ετυτί κέμόνυ δεν χριύντυ,
Παράδους εν τυ σωτ μέτρύντυ
Ατό 3 μωαχτσα. ^{Αυ, Αττ, ζυρρα,} ~~(Αττ, μωαχα)~~
Το δάυρις κόνντα αυγά.
Τα ωρόταμ δαυρις! Το νυνίζυ,
Τέρ εςσ θεχός αγν' κέ ζιφτ,
Έαυτό τυ σωτ ναιμί ζί;
Παράδους εν τι μυρμυρίζον!

Παράδους τιέν, μέτρν ισύτσια,
Αυτό τυ σωτ δεστα δεντρύτσια,
Εμα στν τινιάχ. Πιυρό κέρό

Ύστράϊεν μάναμ μένα 'δο.
 Τι μένα κύνζιν, γίγυς αῦρα.
 Δαφτύτζ τα διῦρις αντα δαῦρις
 Ντυ μυρότζ τα θράϊσσιν. Ἐμδαχτζά,
 Ἐαφτό' τυ σωτ δεστὰ δέντρα
 Το ἰδα ζιέτια. Τόν δία,
 Βαρί, ανύνιστυ. Καμία
 Να βαγς σταβρό-θα τιέν μερός.
 Μανίτσαμ-μάνα τίδιν φός,
 Χτα ινσιγίχια τι νταχλέφτιν,
 Χτα χρόνιατς ἐμωρν τι ἔχυρέφτιν.
 Κε τάταμ θέμνιν αντα μυρά
 (Μις ἰμνας οἱ τζυωλάχ, μωδαῖδα)
 Τος δέν νταχιανισιν τα χάϊδα
 Ἐχυρέφτιν ἰ θανίτζινα. Κε μις,
 Νταχλέφταμ δάβαμ ις, ις
 Πιαν τα δινυύς. Το αστυ μόνιν
 Τα μυρα κνβάχνα-τα νέρο.
 Τα χακισμ ἰ θανίτζινα χατναίβαν,
 Ἐτυ σαγντατζιά ος να με δαίναν!

Τα τζάτζισμ! τζατζισμ! εις καιμέν,
Ταυάρ τα γιτζα τα χυρσύντσια!
Ε ντυνιά στυτί κέμόνν ζιτ;
Ας κσερς τυ ζιμυρσας εδράζιτ,
Ας κσερς εις αίτς θα θα γεράσιτ,
Εις, μωαρσιμέν θα σχυρέψιτίτ!

Το τζαχ φυνυμέ ντα ανιέβν
Ερμα στυ τινιάχ τυ σαιτ τυ 'σωριζ!
Ατίτσα άστζιμα δυγίς,
Ο, θέμν, κάρνν, φυριδ τα γόγιαμ:
Δαφτι-μας αίσα βράζνν μισ
Κε αέσν τιέγνν α'ινέδις,
'Χτα τένα φλάγνν μαγυζοία!

Ει μωείτιμ, θέμν, χτα ασηά
Κε αντι μας-θα χαχανίσσννις,
Κε, αρέωνα, ν' αάνς-θα ααρχυρίσσννις
Τι να μας κάρμιτ. Μία, στα!
Ντρανάς χινυρίζνε τα δέντρα',

Κε όλα, τι, ματρίν ωέν,
 Γιαν τν θανί ασωρίζ τινιάχ
 Κε τα πτείς γιόσαν τζαχ
 Πας τν νερό κε γύσσινε ωέν
 Ατόεν τίντζυα... Τι ντρανάς;
 Παράδης γιόυσαμ τν μέτρας;
 Γι στα κε ρότα, τοτ μαδένστν!
 Θεό! μς χράσσιντον ουγιά
 Να κ μαχταίβαμ γίγνς άιρα,
 Λοτα λής, σταυάς, στα θαυμαστια!
 Δεν υσσάστν κ! Παντν-ωα δάυρις,
 Κυνόννι νόζμυς αριβά
 Χτυ άτχν ζίσμν. Τόχ, δυγμένν,
 Τίεν τίονς-ωα αω νρανν...
 Χτυν νόζμν, χ τοίς ματαρυμέννς
 Γι άρταχ ίκ, γο ντρανν!

(Ορθογραφία 1850.)

Όριμα.

As δάνστζινα χυράφ'τι δ'έρζεν,
Φαναχτιζμέν'σα, ένα τνα
Έμα στα δέμάτια γυνδυχίρζεν,
Δαιν να βζαίς τον γιο-τς Τινβάν.
Γιο-τς βζάιςσιν νταύςς μισμίνιν
Πές τυ σταδίτς αμαχ τυ δέμάτ.
Αδάνντς αίρέντυ τυ νίωιν,
Να τυ βζαίς κέ ατί' μα,
Έιτς καδίτά τι δάιν σιν ιώνν
Κέ ρυματιάχτιν: γιο-τς Τινβάνς,
Έν νιωτίρς μασχαριμέν'νς,
Ο γέφτερος κέ θαντριμέν'ος.
Κέ τυν δομέστζιν-τυν ντυσζμάνν
Δέν έςς ατόρα τος αδάνντ'
Δαφνύτ χοράφ' δέριζ κέ δαι,
Τα μυράτ-θα φέρνι-τυν να φάι...

...Κυρμένσα μάνα χαχανίστιν...
Κρεδάχτιν, γρέψιν... αιταβρίστιν...
Βιχλίζ θας το μιμρότς διυρά
Ετερ' μάτν βάγν σαχνέφτά,
Τιριζ στην τόθουτς να θερίζ τι,
Τέυ γανοβοίς με την ντρανά.

(13 του Ιουλ 1858

Ε-Πέτερμωυρχ)

Περιεχόμενα.

Αντι ερωγούχο (εθινιυά)	σελ.
	5
Αντι ερωγούχο (υυραινιυά)	7
"Ντυβζέβ, γυνιιά τυ Ντνεθρ ναμχίδυν.."	
Μετάφρασι Π. Κιριάνου.	10
"Νύνζματαμ ες, νύνζματαμ ες.."	
Μετάφρασι Α. Ξαουρμάς.	11
Κατερίνα	
Μετάφρασι Π. Κιριάνου	13
"Τι αίτς υζέι καρδιάμ.."	
Μετάφρασι Α. Ξαουρμάς	50
Βισιάτ.	
Μετάφρασι Γ. Κοστοφράβ.	51
Ντζζαντύ (αδόςθαγμα)	
Μετάφρασι Π. Κιριάνου	53
"Οι βαφτίμ, μαναχίμ.."	
Μετάφρασι Α. Ξαουρμάς	59

„Γμα σαι υσέβ μαχατσα“...	86
Μετάφρασι Ν. Κιριάνου	60
„Θεν χλένμε γίνε σ'υσένιτιά“...	
Μετάφρασι Ν. Κιριάνου.	61
„Θαφτόμ θαγμασσινι“...	
Μετάφρασι Α. Ξαθουρμάς	63
„Τα υίματα τ'μύνε“...	
Μετάφρασι Ν. Κιριάνου.	64
„Μαυρά, ας υσένεσ μεχάληναχο“...	
Μετάφρασι Ν. Κιριάνου.	65
„Πανίτζ, ντυ ίνσεριτε με“...	
Μετάφρασι Ν. Κιριάνου.	69
Όριμα (Ας θάνστζινα χοράφ...)	
Μετάφρασι Α. Ξαθουρμάς.	73

Зміст

87

- 1 "Ребе та стогне Дніпр..."
Переклад Л. Кір'якова 10
- 2 "Думи мої, думи мої..."
Переклад А. Шапурма 11
- 3 Катерина
Переклад Л. Кір'якова 13
- 4 "Зого мені тяжко..."
Переклад А. Шапурма 50
- 5 Заповіт
Переклад Т. Костонова 51
- 6 Відблм (уривок)
Переклад Л. Кір'якова 53
- 7 "Ой одна я, одна..."
Переклад А. Шапурма 59
- 8 "Садок вишневий коло хати..."
Переклад Л. Кір'якова 60

- 9 "Не гріє сонце на гунині..."
Переклад Л. Кір'якова 61
- 10 "Самому гудно..."
Переклад А. Шапурма 63
- 11 "І небо невмиште..."
Переклад Л. Кір'якова 64
- 12 "І віріс я на гунині..."
Переклад Л. Кір'якова 65
- 13 "Якби ви знали, панигі..."
Переклад Л. Кір'якова 69
- 14 Сон (На панщині кшеницю...)
Переклад А. Шапурма. 73

Перелік ілюстрацій.

- 1 Портрет М. Шевченка
2. "Рече та стогне..."
3. "Катерина" (три чавюри)
4. "Кайдани порвіте..."
5. "Самому чудно..."
6. "І виріє я..."
7. "На панщині..."

Тарас Григорьевич Шевченко
Кобзарь
избранные сочинения
(на украинском языке)

Составитель Л. Кирбяков
Редактор А. Шапурма

Рукопись Л. Кирбякова

-
1. Кирбяков Леонид Нестерович —
2. Жданов, пос. Приморское,
ул. Октябрьская № 27^б
 2. Шапурма Антон Амвросиевич —
3. Жданов, 13 ул. Тирогова № 8.